

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Říjen 2016

Náklady na vydání 8 Kč

Vážení a milí farníci a čtenáři Doteku,

Poměrně často se setkávám u mnoha věřících, s nimiž hovořím, s určitými zásadními neznalostmi pokud jde o oblast liturgie, bohoslužby, mše sv. a ostatních svátostných a bohoslužebných úkonů Církve. Je také mnoho lidí, kteří by se o těchto věcech rádi dozvěděli více. Proto jsem se rozhodl, že do Doteku zařadím na pokračování pojednání o liturgii a zvláště mši sv. Pokud alespoň některým z Vás pomůžou tyto články lépe pochopit a prožívat liturgii, nebudou psány zbytečně.

Podstata a význam liturgie

Mnoho lidí se domnívá (a současný stav liturgického slavení a prožívání mše sv. jim bohužel dávají za pravdu) že liturgie je vlastně hra, něco jako divadlo, které nás na chvíli rozptýlí. Takovéto pojetí liturgie je ale prázdné a bezobsažné. Vzpomínám si, jak mi jedna osoba vyčetla, že se při mši sv. „málo dívám na lidi“. Odpověděl jsem jí, že pokud hovořím s Bohem, nebudu se přeci dívat na paní Vomáčkovou nebo shromážděné věřící. Když kněz např. říká „prosíme Tě, všemohoucí Bože...“, je logické, že se snaží nekoukat do davu lidí v kostele, protože se neobrací na něj, nýbrž na Hospodina (jsou jiné chvíle, kdy se kněz obrací na lid, a pak je samozřejmě oční kontakt žádoucí, ale těch není tolik). My se proto podíváme na to, co je skutečnou podstatou liturgie.

Slovo liturgie pochází z řeckého pojmu *leitōn ergon*, který znamená služba lidu, přesněji veřejná služba ve prospěch lidu. Toto slovo má obdobu v jiném, podobném termínu – kult. Toto slovo pochází z latiny: *colere* znamená obdělávat půdu, aby nesla úrodu, nebo také dávat každému, co mu přísluší. Slovo kult je tedy (oproti slovu liturgie) více zaměřeno na Boha – je to služba Bohu, kdy Mu dáváme to, co Mu náleží: chválu, klanění, úctu. Oba dva rozměry k sobě patří – liturgie je tedy primárně zaměřena k bohopoctě, ale zároveň neoddelitelně také k našemu posvěcení (tedy v náš prospěch). V křesťanském kultu pak platí (oproti pohanským kultům), že hlavním aktérem nejsme my, lidé, ale Bůh sám. V liturgii tedy konáme posvátné úkony, jak nám je Bůh uložil, ale neztrácíme ze zřetele, že v ní jedná primárně On.

Emeritní papež Benedikt XVI. ve své knize *Duch liturgie* tuto hlavní zásadu liturgie vysvětluje na známé události ze Starého zákona: Izrael přešel Rudým mořem a byl Hospodinem osvobozen z egyptského zajetí. Proč? Kvůli čemu? Jedním cílem bylo zajisté dosažení zaslíbené země. Ten ale nebyl tím hlavním.

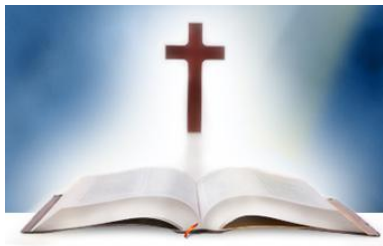
Stěžejním cílem vyjití z Egypta bylo něco jiného: Bůh přikazoval faraonovi, aby jeho lid propustil těmito slovy: „*Propust' můj lid, aby mi na poušti sloužil!*“ (Ex 7,16). Víme, že faraon lid nechce pustit, a až po mnoha ranách, kterými Hospodin Egyptány trestá, s Mojžíšem vyjednává o tom, co si smí a co nesmí vzít na poušť, kam má jít s lidem obětovat Hospodinu. Mojžíš s ním ale nemůže vyjednávat o způsobu kultu (na způsob politického kompromisu), protože tu si určuje sám Bůh.

Co je ale tím pravým uctíváním Boha, pravým kultem a pravou obětí? To se lid dozvídá až na Sinaji. Tam Bůh s lidem uzavírá smlouvu. Její závazky pro lid spočívají v desateru přikázání a předpisech pro kult, jímž má být Hospodin uctíván. Tyto dvě věci spolu opět velmi těsně souvisejí: kult má vést k životu dle Boží vůle (desatero), aby se tak celý život člověka stal bohopoctou, aby nedocházelo k dělení života na chvíle, kdy jsme zbožní a věnujeme se Bohu (modlitby, kult), a na chvíle, kdy si žijeme, jako by Bůh nebyl. Celý život má být jednou velkou liturgií, uctíváním Boha.

V knize Exodus tedy vidíme, že člověk sám nemůže „udělat kult“ – podobu kultu si určuje Bůh sám. Když Mojžíš byl dlouho na hoře Sinaji, lid si ulil zlatého býčka a klaněl se mu. Tato modloslužba ukazuje jisté pokušení nebo spíše určitou nemoc ve vztahu k Bohu: člověk nechce uctívat Boha, který je neviditelný, tajemný a tolik ho přesahuje. Chce si Ho takřka „přitáhnout na zem“, do oblasti, která je mu známá, uchopitelná a smysly postižitelná. Kult už tak není povznesením mysli k Bohu, ale naopak stažením Boha z nebe na zem; manipulací s Ním. Toto riziko modlářství je stále aktuální. Mnohdy se s liturgií manipuluje a člověk si tak vytváří jakési svoje vylepšené obřady, které jsou ale – řečeno slovy Písma svatého – „dílem našich rukou“, a nikoli pravou bohopoctou.

Ritus

Na pozadí všech náboženských kultů lidských dějin vidíme snahu člověka najít správný způsob uctívání Boha; takový, který se Mu líbí a odpovídá Jeho podstatě. Jedině tak se s Ním člověk může setkat. Právě toto vyjadřuje latinský pojem „*ritus*“ – správný způsob uctívání Boha.

Existuje mnoho v historii vzniknuvších katolických rituů, tedy liturgických praxí spjatých s daným místem (př. římský ritus, byzantský ritus, ...). To nás zde ale úplně nezajímá. Důležité je, že všechny tyto rity mají vztah k apoštolským počátkům křesťanství a skrze apoštoly i ke Kristu. Nejsou tedy pouhými lidskými

vynálezy, ale výrazem apoštolské Tradice, skrze kterou k nám promlouvá sám Bůh. Proto také není možné vytvářet nějaké nové rity, jelikož k samotné definici ritů patří jejich spojení s apoštolskými počátky Církve, s apoštolskou Tradicí.

Mezi těmito velkými rity křesťanského Východu a Západu existovala během prvního tisíciletí plodná výměna; rity na sebe měly vliv, něco si od ostatních půjčily a přizpůsobily, utvářely se... a pak se usadily. Tyto velké rity přesahovaly mnoho kultur a jazyků, měly univerzální (katolický) charakter. Právě tento univerzalismus znemožňoval zásah jednotlivce, jednotlivých církevních obcí nebo skupin v rámci Církve, do podoby liturgie. Podstatným znakem těchto ritů je **neexistence svévole** (vzpomeňme na naše úvahy o exodu – podobu kultu si určuje Bůh, nikoli člověk!). Nejde tu o mě, nejde o to, co dělám já. Jde o to, že vstupuji do tajemného jednání samotného Boha. Proto také křesťanský Východ označuje dodnes liturgii jako „**božskou liturgii**“, aby tím vyjádřil nemožnost svévolného nakládání s ní. Zároveň je tím krásně vyjádřeno, že podobně jako Bůh skrze lidi jednal, aby mohli zaznamenat Jeho slovo (Písmo svaté), tak i liturgii utvářel skrze lidi, a proto to není čistě lidské jednání, lidská svévole (jako ani Písmo není slovem lidským, ale slovem Božím ve slově lidském).

Liturgie není dílo našich rukou

Z výše řečeného jasně vyplývá, že liturgie není svévole. Právě **ritus** (vyjádřený liturgickými předpisy Církve) **je zárukou zachování objektivního a univerzálního, katolického charakteru liturgie**. Kdyby bylo možné, aby kněz svévolně zasahoval do liturgie, už by nebyla objektivní – byla by ovlivněna jeho subjektivitou, popř. subjektivitou skupiny lidí, kteří knězem manipulují nebo tvoří jeho fanklub. Pro ty ostatní (opačného nebo jen jiného naladění) už by takováto liturgie byla čímsi cizím a v horším případě i odpudivým. Z toho plyne, že kreativita nemůže být autentickou kategorií liturgie! Liturgie nežije z našich nápadů a zlepšováků. Naopak, je jedinečným zásahem Boha do našeho světa. Liturgie se tedy nestává opravdovější a osobnější skrze banální slovní hříčky, divadelní scénky nebo animace, ale díky odvaze věrně konat ritus. Jedině tak se totiž lze setkat s živým Bohem, a nikoli jen s vlastní prázdnou snahou, která má ve svém středu člověka, a nikoli Boha. Jak nám v Římě říkal jeden papežský ceremonář, liturgické předpisy (ritus) nám Církev se svou staletími prověřenou moudrostí dává jako návod a pomůcku, abychom se mohli dobře modlit a prožívat liturgii. Pokud jimi pohrdáme nebo se nad ně povyšujeme a uzpůsobujeme si je podle sebe, stavíme se nad Církev nebo proti ní. Od takového jednání nemůžeme očekávat Boží požehnání.

Pokračování příště

Maria bojuje po našem boku

Maria je znamením útěchy

Druhý vatikánský koncil nám zanechal důležitou meditaci o Panně Marii: „Když neposkvrněná Panna dokončila svůj pozemský život, byla s tělem i duší vzata do nebeské slávy a vyvýšena Pánem jako královna všeho tvorstva. Matka Ježíšova – oslavená s tělem a duší v nebi – je obrazem i počátkem církve, která se dovrší v budoucím věku. Maria zároveň zde na zemi září před putujícím Božím lidem jako znamení jisté naděje a útěchy, dokud nepřijde den Páně” (srov. Lumen gentium 59, 68).

Matka i sestra

Maria poznala mučednictví kříže – mučednictví svého srdce, mučednictví duše. Když Ježíš trpěl na kříži, ona trpěla ve svém srdci. Plně se s Ním sjednotila, a proto jí bylo darováno vzkříšení. Kristus je první ze vzkříšených a Maria je první z vykoupených; je první z těch, “kteří jsou Kristovi”. Je naší Matkou, ale můžeme říci, že je také naší zástupkyní, naší sestrou – naší první sestrou.

Zápas mezi církví a drakem

Úryvek z biblické knihy Zjevení přináší výjev zápasu mezi ženou a drakem. Žena, která představuje církev, je z jedné strany oslavená a vítězná, z druhé strany dosud prožívá porodní bolesti. Taková je ve skutečnosti také církev – jestliže v nebi je již spojena se slávou svého Pána, v dějinách trvale prožívá zkoušky a čelí výzvám, které s sebou nese konflikt Boha s ďáblem, stále přítomným nepřítelem.

Maria bojuje po našem boku

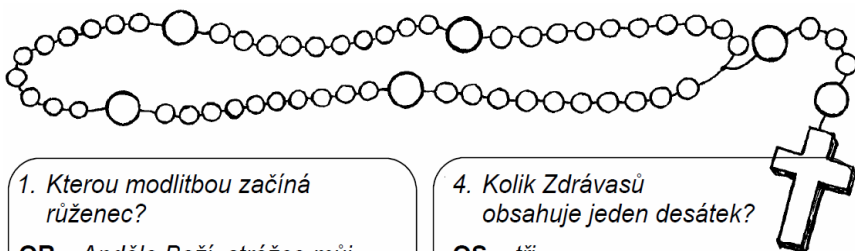
V tomto zápase, kterým procházejí Ježíšovi učedníci – tedy my všichni – nás Maria neopouští. Matka Kristova a Matka církve je vždy s námi a neustále s námi kráčí. Také Maria v jistém smyslu sdílí tento dvojí stav. Sama pochopitelně jednou provždy vstoupila do nebeské slávy; neznamená to však, že by se vzdálila a oddělila se od nás.

Naopak, Maria nás doprovází, bojuje po našem boku, podporuje křesťany v zápasu proti silám zla. Modlitba s Pannou Marií, zejména modlitba růžence, má také tuto “bojovnou” dimenzi. Znamená to, že je to modlitba, která nás podporuje v bitvě proti zlému duchu a jeho pomahačům. Také růženec nás tedy v této bitvě podporuje.

Pro děti

Panna Maria je žena, která bezvýhradně uvěřila Bohu a stala se matkou Božího Syna. Od nepaměti se věřící křesťané rádi modlili k ní, a spolu s ní k Bohu. Jednou z forem takové modlitby je růženec. Je to modlitba, která vznikla kolem r. 1400 a dosud neztratila na své aktuálnosti.

Vezměte do ruky růženec a dobře si ho prohlédněte. Umíme se ho modlit? Co o něm víme? Jaký má smysl? – Písmena před správnou odpovědí vytvoří tajenku.

1. Kterou modlitbou začíná růženec?

OR Anděle Boží, strážce můj

NÁ Věřím v Boha

CA Pod ochranu tvou

4. Kolik Zdrávasů obsahuje jeden desátek?

OS tři

UJ patnáct

EK deset

2. Jaká jsou růžencová tajemství?

OD radostná, žalostná, vítězná,

PR veselá, smutná, jásavá, tichá

SV radostná, bolestná, slavná, světla

5. Který řád se v dějinách zasloužil o rozšíření modlitby růžence?

BO dominikáni

NÁ jezuité

SM salesiáni

3. Kolik desátků má jeden růženec?

ED pět

ML deset

ZA sedm

6. Kterou modlitbou růženec končí?

ÍM Anděl Páně

HU Zdrávas Královno

TĚ Andělíčků, můj strážníčku

Tajenka: Maria _____

Převzato z <http://brno.biskupstvi.cz>

Ze života farnosti

Neděle 2. 10. od 16 h – v Besídce se uskuteční **Povídání o Celosvětovém setkání mládeže** v Krakově. Můžete se těšit na fotky, videa a hlavně na spoustu vzpomínek a zážitků naší mládeže.

Sobota 8. 10. – Arcidiecézní ministrantské setkání ve Vlašimi

- Program:
- 9:00 Příjezd a registrace (Besídka)
- 9:30 Návlek liturgie (kostel sv. Jiljí)
- 10:30 mše sv. (kostel sv. Jiljí)
- Cca 11:15–12:00 katecheze ve skupinkách (Besídka)
- 12:00 Oběd (Besídka)
- 13:30 Fotbálek v tělocvičně
- 15:30 Zakončení, odjezd domů

Další informace:

- Akce je určena pro mladší ministranty (kluky od 6 do 14 let).
- Prosíme, ty, kdo chtějí ministrovat při mši sv., aby si vzali vlastní ministrantské oblečení.
- Na fotbal si vezměte boty do tělocvičny, které nezanechávají na podlaze stopy!
- Účastnický příspěvek je 70 Kč na osobu.
- Zájemci se hlase u P. Petra Havlíka na mail havlik.pj@gmail.com. Kdo se nepřihlásí, nemá zajištěn oběd!

Pátek 14. 10. – neděle 16. 10. – Víkendovka pro mladé od 6. třídy

Téma: Rodina

Podrobné informace najdete na internetových stránkách naší farnosti nebo u Honzy Matějovského – jan@matejovsky.com

24. – 29. 10. – Pouť do Říma s panem kaplanem. Přejeme všem požehnanou pouť a šťastný návrat.

Farnost Čechtice zve na tradiční **podzimní putování OKOLO BOROVNICE**. Zahájení 15. 10. 2016 v 8:30 v kostele sv. Petra a Pavla v Borovnici. Půjdeme hlavně lesními a polními cestami. Trasa vede do Mnichovic, kde bude bohoslužba, a dále do Kuňovic, Chmelné a přes Borovnici do Otročic, kde bude občerstvení. Předpokládané zakončení v odpoledních hodinách.

Příprava na biřmování pod vedením pana faráře se bude konat vždy druhou a čtvrtou středu v měsíci v 19:00 na faře. Zahájení 26. října. Připomínáme studentům vyššího stupně gymnázia a SŠ, že i když se ještě nechtějí připravovat na biřmování, nahrazuje jim letos účast na setkáních přípravy na biřmování jejich hodiny náboženství.

Příprava na 1. sv. přijímání pod vedením pana kaplana se bude konat od října každé úterý od 15:45 v besídce.

V Ouběnicích jsme „PROŠOUPALI KECKY“

8. 8. jsme dorazili na faru do Ouběnic, kde se měl konat tábor pro nás děti s názvem „PROŠOUPANÝ KECKY“.

Po příjezdu jsme nejprve hráli seznamovací hry. Když už jsme se trochu poznali, tak jsme se rozdělili na týmy a šli společně na večeri. Večer si každý namaloval hrneček se svým jménem a společně jsme den zakončili modlitbou v místním kostele a uložili se ke spánku. V noci nás vedoucí probudili a čekala nás noční hra.

V pondělí ráno jsme měli budíček o něco déle než další dny, protože noční hra byla dost náročná, hlavně pro ty menší z nás. Hned po probuzení nás čekala rozcvička a po ní výborná snídaně. Celé dopoledne jsme byli venku a, stejně jako Mojžíš ve Starém Zákoně, jsme psali dopis Sáře. Užili jsme si při tom spoustu legrace. Po obědě byl polední klid, na který jsme se všichni těšili, kromě těch, kteří měli službu na nádobí ☹. Odpoledne na nás všechny dopadla první „rána“ – veškerá voda se proměnila v krev a my jsme museli pomocí víček naplnit sklenici vodou. Všichni už jsme se těšili na večeri, protože kuchaři tam byli opravdu skvělí! ☺ Po večerní modlitbě jsme se opět uložili ke spánku.

V úterý jsme vstali a hned jsme měli rozcvičku a dobrou snídani. Po snídani na nás dopadla druhá „rána“ – žáby, kterých jsme museli v lese pochyťat co nejvíce. Těšili jsme se na polední klid, po kterém jsme společně prožili mši svatou v místním kostele. Po mši na nás dopadla třetí „rána“ – komáři. Měli jsme na hlavě připínáčky a na zádech balónky a museli jsme je propíchat. Nakonec se nám to povedlo a ani jsme se vzájemně nezapíchlí! ☺

Ve středu jsme hned po snídani šli do lesa, protože na nás dopadla čtvrtá „rána“ – mouchy. Museli jsme jich pochyťat co nejvíce. Když jsme všechny pochyťali, tak jsme se vydali na oběd (který byl opět výborný), po obědě byl polední klid a kdo chtěl, ten mohl jít ke svaté zpovědi. Po večeři byl večerní program a pak už jsme museli jít spát.

Ve čtvrtek jsme neměli rozcvičku, ale místo toho jsme šli do Votic. Vyšli jsme těsně po snídani, došli jsme až do Tomic a odtud už jeli vlakem do Votic. Protože nám po dlouhé cestě vyhládlo, tak jsme před místním kostelem poobědvali a pak při mši svaté v kostele posilnili i naši duši. Po mši jsme si prohlédli kostel a pak jsme ještě navštívili místní muzeum. Od vedoucích jsme dostali na chvíli rozchod a pak už se vydali směrem do Ouběnic.

V pátek po snídani na nás dopadla další „rána“ – mor, museli jsme trefit vedoucí, kteří představovali krávy a pak je odnést na stanoviště, ale aby toho nebylo málo, tak jsme všichni „dostali vředy“ a museli jsme udělat léčivý lektvar. Po obědě jsme šli do lesa, kde jsme si museli postavit domečky, aby nám ho krupobití nezničilo. Pak měla být svačina, ale háček byl v tom, že nás postihla další „rána“ – tma. A tak jsme se všichni museli najíst se zavázanýma očima. Pak na nás přišla další „rána“ – kobylinky. Museli jsme hledat kolíčky svých barev a složit zprávu. Po večeři jsme se ještě trochu unavili fotbalem, společně se pomodlili a ulehli unavení ke spánku. V noci jsme šli na stezku odvahy.

V sobotu ráno po rozcvičce a snídani jsme šli opět do lesa, kde jsme nejdříve sbírali dílky a pak je skládali. To byla desátá a poslední „rána“. Pak jsme hráli ještě jednu hru, pak byl moc dobrý oběd, polední klid a pak jsme všichni společně polepovali krabičky na sirky pro misie. Společně jsme zapálili oheň a opekli si vuřty. Večer jsme šli na poslední společnou modlitbu a naposledy se zavrtali do svých spacáků.

V neděli ráno jsme tábor ukončili poděkováním za krásný týden na mši svaté. Pak už jsme se vydali na cestu do Vlašimi, kde na nás čekali rodiče.

Pro nás to byl úplně nejkrásnější tábor, na kterém jsme byly! Všichni na nás byli moc hodní, nenechali nás umřít hladem ani strachem a ještě jsme poznaly spoustu nových kamarádů a úžasných vedoucích! ☺

MARIE A MARKÉTA SVOBODOVY, KŘIVSOUDOV

Farní minitábor Ruku v ruce s pohádkami

Náš farní tábor pro mladší děti s názvem „Ruku v ruce s pohádkami“ začal v pondělí 21. srpna. Ráno nás naši rodiče odvezli na faru v Ouběnicích u Votic.

Tam na nás již čekali naši vedoucí. Připravili si pro nás spoustu aktivit zaměřených na pohádky. Rozdělili nás do třech skupin a v těchto skupinách jsme pak plnily úkoly a soutěžili. Bylo důležité, aby každý člen skupiny soutěžil a spolupracoval. Během těch třech dnů se nám podařilo zachránit spoustu pohádek. Např. pohádku O Smolíčkovi jsme zachraňovali v lese. Museli jsme najít a sesbírat míčky schované po lese, které představovaly Smolíčky, a tyto míčky donést v co největším počtu svému vedoucímu.

Moc děkujeme našemu panu kaplanovi a našim vedoucím, kteří nás tímto táborem provázeli a také těm, kteří tento tábor připravili.

ONDRA A PETRUŠKA PINKASOVI, VLAŠIM

Minitábor Ruku v ruce s pohádkami

V pondělí 22. srpna ráno jsme dorazili na faru v Ouběnicích – k ubytování, sešlo se nás 18 dětí, 11 vedoucích, paní kuchařka s pomocnicí (moc nám chutnalo) a pan kaplan. Blízko bylo hřiště, kde jsme si mohli trochu zasportovat a pohrát.

Seznámili jsme se s babičkou, která od nás chtěla pomoci zachránit pohádky. Nejvtipnější bylo, že jeden z vedoucích si zahrál kluka, který ztratil hrníček – brečel a brečel. Všichni jsme se zapojili do hledání a nakonec jsme objevili obrovský hrnec! Potom nás čekalo malování na hrnečky, moc se nám povedly – aspoň já nechci pít doma z ničeho jiného!

Druhý den se mi nejvíc líbilo secvičování pohádky pro obveselení šfleně smutné princezny. Byla zábava pohádku tvořit i obdivovat práci dalších 2 skupinek.

Ve středu (to byl bohužel poslední den, klidně bych tam byla ještě týden!) jsme společnými silami postavili velkolepý hrad (z krabic od banánů).

Ranních rozcviček se ujal Bob a druhý den i Bobek. Na cestu domů jsme dostali horalku a diplom s poděkováním za pomoc při záchraně pohádek.

Děkuju vedoucím za přípravu minitábora, bezva hry, super scénky, za to, že jsem mohla poznat nové kamarády, a děkuju všem, kdo se za nás modlili.

TONIČKA Z RADOŠOVIC

Z Farní charity

Program na říjen 2016

Úterý 4. 10. – Setkání seniorů – Program začíná od 10 h v kostele sv. Jiljí mší svatou, poté následuje neformální setkání v prostorách nově zrekonstruované Besídky. Kdo by měl zájem o dopravu, volejte na tel. 739 580 363.

Úterý 4., 11., 18. a 25. 10. 2016 od 14 h – Trénování paměti s paní Měchurovou

Místo: kancelář FCH – 2. patro, Lidická 1715, Vlašim

Čtvrtek 13. 10. v 15:30 – přednáška PhDr. Ireny Lesové na téma: Hledání smyslu, změny, proměny v rámci mezigeneračního dialogu.

Místo: Besídka u kostela Sv. Jiljí

Čtvrtek 27. 10. – Setkání se vzpomínkou u příležitosti výročí vzniku samostatného čsl. státu –povídání a vzpomínání na to, co nám vyprávěli ti, kteří významné události sami zažili, a třeba i o dalším, co s tím souvisí.

Místo: kancelář FCH – 2. patro, Lidická 1715, Vlašim

Aktuální informace naleznete na internetu – www.vlasim.charita.cz nebo se informujte na tel. č. 739 580 363.

Vážení čtenáři a potenciální přispěvatelé do Doteku,

abychom stíhali připravit Dotek tak, aby byl prvního dne příslušného měsíce k dispozici vytištěný, posouváme redakční uzávěrku na 15. den předchozího měsíce. Děkujeme za pochopení

VAŠE REDAKCE

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz
Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč
Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim